

פקודת המכס (תקון), (מס' 2).

מס' 60 לש' 1939.

פקודה המתקנת את פקודת המכס.

הנציב העליון לפלשתינה (א"י) מחוקק בזה בעצתה של המועצה הפלשתינאית (א"י) לאמור:—

1. פקודה זו תקרא פקודת המכס (תקון) (מס' 2), 1939, וקוראין אותה
השם הקצר. פרק מב. כאחת עם פקודת המכס, הקרויה לקמן הפקודה העיקרית.

2. סעיף 2 מן הפקודה העיקרית יתוקן ע"י הוספת ההגדרות דלקמן לאחר
הגדרת המונח „חוף” המופיעה באותו סעיף:—
תקנו סעיף 2 מן הפקודה העיקרית.

„פרסום” כולל כל דבר דפוס או כתב וכל דבר הכולל ציור הנראה לעין, או אשר לפי צורתו, תבניתו או בכל אופן שהוא, עשוי לרמוז על מלים או רעיונות, בין שהוא דומה ובין שאינו דומה מבחינת מהותו לדבר-דפוס או לכתב, וכל העתק או רפרודוקציה של כל פרסום.

„מכתב עתי” כולל כל פרסום היוצא לאור לעתים קבועות או חלקים-חלקים או חוברות-חוברות בהפסקות, בין קבועות ובין בלתי קבועות.”

3. סעיף 44 מן הפקודה העיקרית יתוקן:—
תקנו סעיף 44 מן הפקודה העיקרית.

(א) ע"י הוספת המלים דלקמן בסופו של סעיף-קטן (1) הימנו:—

„פרט לפרסומים שמותר לאסור את הכנסתם עפ"י סעיף-קטן (3) מסעיף זה.”

(ב) ע"י הוספת הסעיף-קטן דלקמן שיסומן כסעיף-קטן (3) לאחר סעיף-קטן (2):

„(3) אם סבור הנציב העליון במועצה כי הכנסתו של כל פרסום היא בניגוד לטובת הצבור, רשאי הוא לאסור בצו את הכנסתו של אותו פרסום, וכשהנידון הוא מכתב עתי, רשאי הוא באותו צו או בצו אחר לאסור את הכנסתו של כל גליון מאותו מכתב עתי שיצא לאור בעבר או שיצא לאור בעתיד.”

4. סעיף 214 מן הפקודה העיקרית יתוקן ע"י הוספת המלה „או” בסופה של פסקא (ה) מסעיף-קטן (1) הימנו, והוספת הפסקא דלקמן, שתסומן כפסקא (ו) מיד לאחריה:—
תקנו סעיף 214 מן הפקודה העיקרית.

„(ו) כשאותו אימפורט הוא „פרסום” שהכנסתו נאסרה עפ"י סעיף 44 (3), והוא מפרסם, מוכר, מציע למכירה, מחלק או מעתיק אותו פרסום או קטע הימנו.”

5. הפקודה העיקרית תתוקן ע"י הוספת הסעיף הבא, שיסומן כסעיף 214 א ויבוא לאחר סעיף 214:—
הוספת סעיף חדש, שיסומן כסעיף 214 א, לפקודה העיקרית.

214 א.—(1) כל אדם ששלחו לו בלא ידיעתו או בלא שתהיה לו יד בזה, או בתשובה לדרישה שערך לפני שקבל תוקף האיסור על הכנסתו של אותו פרסום, כל פרסום שהוטל איסור על הכנסתו עפ"י סעיף 44(3) או כל קטע הימנו, או שיש בדרשותו כל פרסום כזה או לקטע הימנו בזמן שבו קבל תוקף האיסור על הכנסתו של אותו פרסום, חייב, אם יודע לו תכנו של אותו פרסום, או מיד בהודע לו תכנו, ואילו כשהנידון הוא פרסום או קטע הימנו שבאו לרשותו של אותו אדם לפני שניתן צו במועצה האוסר על הכנסתו של אותו פרסום, מיד לאחר שיינתן תוקף לצו במועצה האוסר על הכנסתו של אותו פרסום — למסור אותו פרסום או קטע הימנו לשוטר הממונה על תחנת המשטרה הקרובה ביותר, ואם לא עשה כזאת יאשם בעברה על פקודה זו.

(2) כל אדם הממלא אחרי הוראות סעיף-קטן (1) או שנתחייב בעברה עפ"י אותו סעיף-קטן לא יהא צפוי לחיוב כדין על שהכניס או על שנמצא ברשותו אותו פרסום או קטע הימנו".